02/08/2020

“Ο Χριστιανός πρέπει να βλέπει πέρα και πάνω από την σάρκα”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Χίου, Ψαρών και Οινουσσών

Διαβάστε το Θείο Κήρυγμα με βάση το Ευαγγελικό ανάγνωσμα της Κυριακής Η’ Ματθαίου, 2 Αυγούστου 2020, από την Ιερά Μητρόπολη Χίου όπως αυτό δημοσιεύτηκε στην επίσημη ιστοσελίδα της Μητροπόλεως:

Πολλοί εχθροί του Χριστιανισμού τον κατηγορούν για το ότι περιφρονεί τον υλικό κόσμο, την παρούσα ζωή και την σωματική υπόσταση του ανθρώπου και αποβλέπει σε έναν κόσμο άυλο, ιδεατό, φανταστικό, ο οποίος κατά τη γνώμη τους είναι ανύπαρκτος. Τα πράγματα όμως δεν είναι όπως τα νομίζουν και η παραπάνω μομφή πέφτει στο κενό. Ποτέ ο Χριστιανισμός δεν περιφρόνησε το σώμα και τις ανάγκες του, απλώς το έθεσε σε δεύτερη μοίρα εν σχέσει προς την ψυχή, η οποία είναι αθάνατη. Λέγει ένα τροπάριο: «Υπεροράν μεν σαρκός, παρέρχεται γαρ, επιμελείσθαι δε ψυχής,πράγμτος αθανάτου». **Ο χριστιανός πρέπει να βλέπει πέρα και πάνω από την σάρκα, γιατί αυτή έρχεται με τη γέννηση και φεύγει με τον θάνατο. Αντίθετα πρέπει να φροντίζει την ψυχή, που είναι κάτι το αθάνατο. Δεν υιοθετείται η πλατωνική αντίληψη, ότι το σώμα είναι φυλακή της ψυχής, αλλά αντίθετα έχει και αυτό βαρύνουσα θέση, είναι το συμπλήρωμα στην ψυχοσωματική υπόσταση του ανθρώπου**. Και αυτό το υλικό και φθαρτό σώμα θα αναστηθεί και θα δοξασθεί η θα κολασθεί κατά τη Δευτέρα Παρουσία, ως συμμέτοχο μαζί με την ψυχή στις καλές και στις κακιές

πράξεις.

Τις ανωτέρω σκέψεις επικυρώνει το σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα, το οποίο αναφέρεται στο θαύμα του χορτασμού των πεντακισχιλίων ανθρώπων στην έρημο. Είναι ένα θαύμα τροφοδοσίας του σώματος, ένα θαύμα κατάφασης της υλικής υπόστασης του ανθρώπου. Πολύς λαός έχει συγκεντρωθεί και ο Χριστός τους συμπονά όλους, καθώς τους βλέπει να έχουν φέρει αρρώστους μαζί τους, τους οποίους και θεραπεύει. Βραδιάζει όμως και όλοι παραμένουν άσιτοι. Δεν έχουν τίποτε να φάνε. Έρχονται τότε οι μαθητές στον Χριστό και του λέγουν να πεί στους ανθρώπους να πάνε στα γύρω χωριά, για να αγοράσουν τροφές. Ο τόπος εκεί είναι έρημος και η ώρα περασμένη. Ο Ιησούς τους απαντά ότι δεν χρειάζονται να πάνε κάπου αλλού. «Εσείς δώστε τους να φάνε». Του λέγουν εκείνοι: «Δεν έχουμε εδώ τίποτε άλλο, παρά πέντε καρβέλια ψωμί και δύο ψάρια». Εκείνος τους διατάζει να τα φέρουν αυτά μπροστά Του και να καθίσουν τα πλήθη των ανθρώπων κάτω στα χόρτα. Έχουμε μία ανθρωπίνως αδιέξοδη κατάσταση. Από τη μία πέντε χιλιάδες άνδρες, χωρίς τις γυναίκες και τα παιδιά, που είναι πεινασμένοι και περιμένουν κάποιον να τους δώσει να φάνε. Από την άλλη μόνο «πέντε άρτους και δύο ιχθύας». Αυτό όμως το «αδύνατον παρ’ ανθρώποις» γίνεται «δυνατόν παρά τω Θεώ». Ανάμεσα στο πλήθος δεσπόζει η μορφή του Θεανθρώπου Χριστού, του δημιουργού και «τροφέως πάσης της κτίσεως», «ου εν τη χειρί ζωή πάντων των όντων», δηλαδή στο χέρι του οποίου γεννάται και αναθάλλει η ζωή όλων των έμβιων πλασμάτων της γης. Είναι ο Χριστός, ο οποίος σηκώνει τα μάτια Του στον ουρανό, ευλογεί τα λιγοστά τρόφιμα και αρχίζει να τα μοιράζει σε όλους μέσω των μαθητών Του. Οι μαθητές μοιράζουν ακατάπαυστα, τα ψωμιά και τα ψάρια πολλαπλασιάζονται αυτόματα, όλοι τρώνε, όλοι χορταίνουν και τα περισσεύματα γεμίζουν δώδεκα κοφίνια! Σαν να ξεχύθηκε ένας πάμπλουτος ποταμός από τροφές, ο οποίος όχι μόνο χόρτασε τα πλήθη, αλλά και έδωσε πολύ περισσότερες μερίδες από όσες χρειάζονταν. Έμειναν πάμπολλα φαγητά αφάγωτα, ως δείγμα του άπειρου πλούτου του δωρεοδότη Θεού, ο οποίος σκορπίζει τα υλικά αγαθά απλόχερα, χωρίς τσιγκουνιά και μέτρημα.

Κάτι ανάλογο συμβαίνει στους ανθρώπους που βρίσκονται κοντά στον Θεό. Δεν θα στερηθούν κανένα υλικό αγαθό, εφόσον η καρδιά τους παραμένει ακλόνητα προσανατολισμένη προς το Πρόσωπο του Χριστού. Το τονίζει αυτό και το τροπάριο της αρτοκλασίας: «οι εκζητούντες τον Κύριον ουκ ελαττωθήσονται παντός αγαθού». Όσοι έχουν μεταθέσει όλο τους το είναι από την γη στον ουρανό, ζητούν πρώτα την βασιλεία του Θεού και ο Θεός τους προσθέτει τα απαραίτητα, για να ζήσουν, είτε λίγα, είτε πολλά. Αντίθετα «οι πλούσιοι επτώχευσαν και επείνασαν». Όσοι εγκλωβίζουν τους εαυτούς τους στο κυνήγι των εγκόσμιων αγαθών, υποταγμένοι στον Διάβολο και στα πάθη τους, ακόμη και αν πλουτίζουν,

είναι ουσιαστικά πτωχοί και πεινασμένοι πνευματικά. Κάποτε κάποτε συμβαίνει να πτωχεύσουν και υλικά, ακριβώς όπως γίνεται και στις ημέρες μας, με την παγκόσμια οικονομική κρίση, κατά την οποία καταρρέουν σαν χάρτινοι πύργοι μεγάλες εταιρείες και μεγιστάνες, οι οποίοι αγωνιούν για το που θα κρύψουν καλύτερα τα αμύθητα πλούτη τους. Ο Σατανάς είναι ανθρωποκτόνος, φτωχός και κακομοίρης. Όσο περισσότερο οι άνθρωποι απαρνούνται τον Χριστό και συντάσσονται με τον Διάβολο, τόσο περισσότερο θα βιώνουν κάθε είδους δυστυχία, φτώχια, μιζέρια. Ένα τεράστιο πέπλο μαυρίλας, κακομοιριάς και θανάτου θα σκεπάζει τον πλανήτη μας, γιατί ο Διάβολος αυτό θέλει, να μετατρέψει τη γη σε κόλαση. Και οι ταλαίπωροι άνθρωποι προσκυνούν αυτόν που θέλει να τους απογυμνώσει από κάθε αξία, υλική η πνευματική, και εντέλει να τους θανατώσει.

Εμείς, που πιστεύουμε στον Χριστό και ανήκουμε στο Σώμα Του, στην Εκκλησία Του, ας μείνουμε προσκολλημένοι κοντά Του, ας μην φύγουμε ποτέ ούτε χιλιοστό μακριά Του και τότε θα απολαμβάνουμε ευχαριστημένοι και τα υλικά αγαθά, όσα είναι απαραίτητα για τη ζωή μας, και κυρίως τα πνευματικά αγαθά, ως πρόγευση της Βασιλείας των Ουρανών, την οποία είθε να αξιωθούμε να απολαύσουμε, αμήν! Γένοιτο!

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ᾽ αὐτοῖς καὶ ἐθεράπευσε τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν. Ὀψίας δὲ γενομένης προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· Ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρῆλθεν· ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρείαν ἔχουσιν ἀπελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ· Οὐκ ἔχομεν ὧδε εἰ μὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας. Ὁ δὲ εἶπε· Φέρετέ μοι αὐτοὺς ὧδε. Καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοὺς χόρτους, λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἄρτους, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις.

Καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἦραν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις. Οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. Καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους.